

Пропонований винахід стосується пізнавально-розважальних комплексів, наприклад таких як відомий історико-етнографічний парк-заповідник у Пирогові під Києвом, або пізнавально-розважальний парк, нещодавно створений у Туреччині і відтворюючий московський Кремль (див. на сайті:

<http://palm.newsru.com/world/25nov2002/kreml.html>). Створювані в різних країнах світу пізнавально-розважальні комплекси стають дедалі більше об'єктами винахідницької діяльності і, як такі, захищаються патентами, (див., наприклад патенти Росії № 2212924, кл. А63G31/00, «Игровая деревня», № 2216377, кл. А63G31/00, «Развлекательный комплекс», № 2237595, кл. В63В35/44, «Гостинично-развлекательный комплекс на воде», № 2243809, кл. А63G31/00, «Развлекательный комплекс», № 2279301, кл. А63G31/00, «Развлекательный учебно-познавательный комплекс», № 2172200, кл. А63G31/00, «Познавательно-развлекательный комплекс», заявки на патенти США № 2003/0069078, кл. 472/117, "Time-configurable water park amusement ride" (Скоординована в часі розважальна поїздка водним парком), № 2003/0139219, кл. 472/136 "Entertainment park with integrated storyline" (Розважальний парк з пов'язаним сюжетним оповіданням), європейська патентна заявка № JP 2002138699, кл. E04H3/10, "Theme park and building" (Тематичний парк і будова).

З-поміж названих об'єктів, описаних у патентній літературі, найближчим за своєю технічною суттю до пропонованого об'єкту є пізнавально-розважальний комплекс, описаний в патенті на Російській Федерації № 2172200, кл. А63G31/00. Вищеназваний пізнавально-розважальний комплекс є обладнаний принаймні одним атракціоном і принаймні одним пізнавальним засобом, причому атракціони і пізнавальні засоби розміщені на окремих майданчиках.

Недоліком вибраного прототипу є те, що в ньому і атракціони, і пізнавальні засоби виконано незмінними, і при бажанні скористатися такого роду конструкцією пізнавально-розважального комплексу, наприклад для відтворення певного історико-архітектурного об'єкту на різних історичних стадіях його розвитку, або відповідно до різних науково-історичних версій, будівничі відповідного пізнавально-розважального комплексу, або історико-пізнавального парку, мали б зіткнутися з суттєвими труднощами.

Технічний результат, на досягнення якого спрямовано винахід, полягає в усуненні зазначеного недоліку комплексу-прототипу і зокрема в уможливленні імітації стану історико-архітектурного об'єкту за різних історичних епох і у відповідності з різними історичними версіями.

Зазначений результат досягається тим, що в пізнавально-розважальному комплексі, обладнаному атракціонами і пізнавальними засобами, розміщеними на окремих майданчиках, у відповідності з пропонованим винаходом, атракціони і пізнавальні засоби виконано, принаймні частково, у формі моделей, імітуючих будови стародавнього історико-архітектурного ансамблю, а майданчики для їх розміщення, принаймні частково, виконано в формі пересувних і/або поворотних платформ, обладнаних засобами для закріплення на них зазначених моделей.

При цьому моделі можуть бути виконаними змінними щодо їх архітектурного образу, а засоби для їх закріплення на платформах можуть бути виконаними в формі болтових, клинових і/або магнітних з'єднань.

Інший недолік прототипу вбачається в тому, що при створенні на його основі таких пізнавально-розважальних комплексів, як історикопізнавальні парки з різноманітною експозицією на різних майданчиках, і в котрих одним з найголовніших елементів експозиції є загальний вигляд парку, зазначений загальний вид може дати спотворену картину того історико-архітектурного образу, створення якого відповідало б завданням експозиції історико-пізнавального парку.

Технічний результат, на досягнення якого спрямовано винахід, полягає в усуненні і цього зазначеного вище недоліку комплексу-прототипу.

Його досягають шляхом того, що пізнавально-розважальний комплекс, обладнаний атракціонами і пізнавальними засобами, розміщеними на окремих майданчиках, є додатково обладнаний засобами тимчасового екранування одного, або кількох майданчиків.

Ці засоби можуть бути виконаними в формі пересувних декоративних щитів, або іншого загороджувального обладнання, причому комплекс може бути додатково обладнаний оптичними засобами для проектування на декоративні щити, або інше загороджувальне обладнання зображень відповідно до вибраних програм, наприклад історико-етнографічного змісту.

Засоби для тимчасового екранування майданчиків можуть бути виконаними в формі устаткування для утворення пелени з штучного туману, або в формі устаткування для утворення газової хмари бажаного забарвлення, наприклад кольору навколишньої рослинності.

Технічна суть пропонованого винаходу розкрита далі детальніше на прикладі вже розробленого і прийнятого до реалізації проекту історико-пізнавального парку під назвою „Парк Київська Русь”. Створюваний парк має на меті відтворити з максимальною історичною достовірністю культурне і архітектурне обличчя київського Дитинця, яким він був в V - XIII сторіччях, і атмосфери середньовічної Русі (міста Києва).

Труднощі, що стояли перед авторами проекту, значною мірою були пов'язані з тим, що місцевість, де свого часу розміщувався Дитинець, упродовж століть невпізнанно змінилась. Тогочасні будівлі зникли. Сліди цих будівель можна наразі розпізнати лише в залишках фундаменту Десятинної церкви, Ротонди і деяких залишках поганського Капища. Натомість з'явилися зовсім нові споруди, котрі і закрили, і змінили рельєф місцевості, так само як і її рослинність.

Тому, відтворюючи Дитинець, автори проекту взяли до уваги ті про нього відомості, котрі містяться в наукових працях найвідоміших дослідників історії Київської Русі: Ю. С. Асєєва, М. Ю. Брайчевського, Г. Ю. Івакіна, С. Р. Килиєвича, А. І. Кутового, Б. А. Рибаківа, М. Н. Тихомирова, П. П. Толочко, І. Ш. Шевелева та інших, а саме тих праць, що узагальнили всі доступні літописні і літературно-історичні свідчення про архітектуру тієї пори, про окремі будови, їх взаємне розташування, кількість, архітектурні обриси, розміри та інші дані.

Не маючи можливості відтворити Дитинець на його історичному місці, автори проекту були змушені розмістити його макет в зовсім іншому місці, схожому, однак, на оригінал відповідної історичної епохи і за рельєфом, і за рослинністю.

Для моделювання вибрано дві епохи, найбільш характерні для створення і розвитку Дитинця.

Першою з них вибрано ту легендарну пору, коли наприкінці V - на початку VI сторіч брати Кий, Щек, Хорив та сестра їх Либідь заклали на крутому правому березі Дніпра місто, назване на честь старшого з них Києвом. Територія і будівлі саме цієї пори моделюються як окремо виділена частина під назвою „місто Кия” всередині

загального контуру міста, сформованого вже протягом X-XIII сторіч. Відповідно до проекту в межах міста Кия моделюються: Житло волхвів, Скотарня, поганське Капище і будинки дружини.

Другою з модельованих епох вибрано період X-XIII сторіч, під час якого була створена та частина середньовічного міста, котра зараз відома під назвою „місто Володимира”.

З точки зору історичної достовірності, так само як і зважаючи на інші чинники, зокрема обмеженість відведеної площі і просто недоцільність надмірного розширення розмірів парку, як місто Володимира, так і місто Кия було вирішено змодельовати з застосуванням принципу послідовного в історичному плані зведення споруд на тих самих площах і в тих самих місцях.

Оскільки ж у місті Володимира, зважаючи на тогочасну давність їх побудови, так само як і на особливості будівельних технологій і матеріалів доволі давньої пори, будівель, створених за часів Кия, лишитись практично уже не могло, і оскільки місця, котрі вони займали кілька сот років раніше, були за часів Володимира вже забудовані будівлями пізнішої епохи, моделювання двох практично різних об'єктів на одному й тому самому місці вимагало прийняття неординарних технічних рішень.

Так згідно з розробленим проектом, моделі всіх будов епохи Кия, котрі на щастя не могли бути ні громіздкими, ні масивними, вдалося змонтувати на пересувних і поворотних платформах, обладнаних засобами для закріплення на них цих моделей, виконаних в формі болтових, клинових і магнітних з'єднань. Принаймні частина моделей були виконані змінними щодо їх архітектурного образу.

Аналогічні технічні рішення були прийняті і щодо тих будівель епохи Володимира, котрі треба було встановлювати на території міста Кия, подекуди на місцях, звільнених від відповідних будівель більш ранньої епохи.

Оскільки ж будівлі часів Володимира були вже набагато масивнішими і просторішими, моделювання цих будівель, з огляду на необхідність їх поперемінного камуфлювання, вимагало подальших удосконалень.

Так модель палацу князя Володимира було вирішено виконати розбірною на кілька фрагментів, кожен з яких також вирішено змонтувати на знімній опорній платформі, полегшуючій його встановлення, знімання і транспортування. Моделі менших споруд, наприклад садиб дружинників, вирішено виконати із змінними фасадами, аби такі моделі могли достовірно імітувати відповідні будівлі обох епох.

Проектований град Володимира, окрім зазначеного палацу вирішено „збудувати” моделями Гридниці, Дому княгині Ольги, Десятинної церкви, Великого Ярославового двору з побутовими будівлями, Янчиного монастиря, Федорового монастиря, Василівської церкви, Софійських, Подільських і Михайлівських воріт, Ротонди, боярських садиб, садиб дружинників, ремісничьких майстерень, торговельних лавок і т. ін.

Оскільки вповні достовірних відомостей щодо зовнішнього вигляду цих споруд, так само як і щодо їх взаємного розташування, не існує, і право на існування мають не одна з „авторитетних” версій, перед проектувальниками стало завдання в міру існуючих можливостей виконати різні „авторитетні” варіанти моделювання зазначених градів.

Такі варіанти різняться між собою і за загальною кількістю споруд, і за місцями їх розміщення, просторовою орієнтацією, їх розмірами і архітектурними обрисами.

Не вдаючись у деталі стосовно тих, або інших конкретних споруд, достатньо зазначити, що частина з них виконана змінними, поворотними, частина має елементи добудови, змінні фасади і т. ін. Також не вдаючись у непотрібні деталі, зазначимо, що проектований парк буде оснащений всіма машинами і механізмами, необхідними для перемоделювання експозиції відповідно з необхідністю висвітлити бажану історичну епоху згідно з тією, або іншою історичною версією.

Проектовані гради будуть наділені виконаною в історичних традиціях вулично-доріжною мережею і охоплені оборонними ровами, валами і навальними спорудами відповідних історичних часів, причому всі ці споруди є так само спроектовані з урахуванням їх еволюції від епохи Кия до епохи Володимира, як щодо їх загальної конфігурації, так і щодо виконання їх окремих фрагментів.

Створюваний історико-пізнавальний парк, при всій його цілісності, є по суті складеним з двох експозицій, котрі бажано оглядати, послідовно зосереджуючи увагу на одній з них.

Так при оглядинах міста Кия, для створення у відвідувачів його цілісної картини бажано приховати від них ті елементи міста Володимира, котрі знаходяться поза контуром міста Кия.

Таке приховування, або екранування проектується реалізувати, тимчасово встановлюючи на границях міста Кия, межуючих з подальшою експозицією, декоративних щитів з різноманітними зображеннями, наприклад навколишньої рослинності, або щитів-екранів білого кольору, на котрі за допомогою відомих в розважальному бізнесі спеціальних проекторів (відео проекторів, мультимедіапроекторів, або кінопроекторів) передбачається проектувати діaposитиви, мультимедійні ролики, або навіть кінофільми заданої тематики, наприклад історико-етнографічного змісту.

Інші варіанти проекту передбачають утворення по частинах контуру міста Кия, суміжних з будовами міста Володимира, за допомогою відомого обладнання пелени з штучного туману, утворюваного розсіюванням найдрібніших крапельок води. Такого роду обладнання відоме, наприклад, з патентів США №№ 5893515 або 7454803.

Ефективним засобом екранування є передбачене в проекті застосування широко відомого обладнання для утворення штучної димової завіси, наприклад при допомозі відомих чадних сумішей, віддавна застосовуваних для захисту від заморозків виноградників і цитрусових культур. Генератори штучного диму відомі, наприклад, з патенту США № 4836452, а суміші для приготування такого роду димів - ще з патенту США № 3878850.

Серед інших передбачених для застосування засобів слід зазначити широко відомі в розважальному бізнесі генератори так званих хімічних димів, у тому числі кольорових, наприклад MAGNUM 1200. За допомогою такого роду генераторів досягається утворення потужних хмар з ефективними екрануючими властивостями. Забарвлені під колір навколишньої рослинності такі дими самі по собі стають практично непомітними.